

§ 41.

Skibsføreren er pligtig til efter fuldendt Lodsning under en Bøde af 4 Kroner at udfylde, undertegne og til Lodsen tilbagelevere den ham af denne leverede Kvitteringsblanket, hvorimod han er berettiget til at affordre Lodsen Kvittering for den modtagne Betaling.

§ 42.

Derfom nogen Skibsfører seiler bort fra en Lods uden at have betalt ham, hvad der følge denne Lov tilkommer ham, skal han, foruden at betale de skyldige Lodspenge m. v., indvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder.

Viser Skibsføreren sig ikke pligtig at erlægge den ham affordrede Betaling, bør Lodsvesenet paa Lodsens Forlangende paase, at Skibet ikke affeiler, førend Skibsføreren har stillet antagelig Sikkerhed for den fordrede Betaling og Sagens Omkostninger, samt skriftlig opgivet en paa Stedet bosat Mand, for hvem Stævning kan ske.

§ 43.

Enhver Lods, der har udført en Lodsning, skal strax efter sin Hjemkomst aflevere til Bestyreren af Lodsriets Kasse Lodsbetalingen, deri indbefattet Etmaalsspenge, men med Fradrag af de Lodsens tilkommende Hjemreisespenge og Lærepenge, hvilke sidste bestemmes af Ministeren og udredes af Lodspengene. Ligeledes afleverer han Betaling efter § 35 1ste og 4de Stykke og § 37, samt Landsætningspenge.

Naar Lodsningen er betalt efter Overenskomst, beholder Lodsen heraf saa meget, som Hjemreise- og Lærepengene vilde have udgjort.

Hvis Lodsen er en HjælpeLods, beholder han derimod selv hele Betalingen efter Fradrag af Ombord- og Landsætningspengene, men Lodsriet skal paase, at han ikke tager højere Betaling end den i Taxten fastsatte.

§ 44.

Af den saaledes indbetalte Lodsfortjeneste, jfr. dog § 58, sidste Stykke, eller, hvor der kun er ansat een Lods, af Lodsfortjenesten, beregnet paa den anførte Maade, svares 4 pCt. til Pensjonskassen, medmindre Lodsriet henhører til de i Slutningen af § 45 omtalte Lodsrier, 4 pCt. til Sollekassen, hvor en saadan findes, og den i § 4 sidste Stykke nævnte Betaling til Lodsformanden, naar en saadan er ansat, samt den i vedkommende Reglement bestemte Betaling til de ved Sundlodsrierne ansatte Lodsinspektører og Bogholdere. Procentafgiften til en Pensjonskasse skal dog med Ministerens Samtykke kunne forhøjes, naar der blandt de paagældende Lodsrier er Stemmeflerhed derfor.

Resten fordeles ved hvert Lodsri saaledes, at Lodsoldermanden eller Lodsformanden erholder $1\frac{1}{2}$ Part, den eller de ældste Lodsier, dog ikke over Halvdelen af samtlige Lodsier, ligeledes hver $1\frac{1}{2}$ Part og de øvrige Lodsier hver 1 Part, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at en Forandring i den nu gjældende Fordelingsmaade kan udsættes indtil indtrædende Vakance. Men hvis Gjemmensnitsindtægten af Lods- og Priskepenge ved noget Lodsri i de sidste 5 Aar før 1ste Januar 1878 har været saa ringe, at de yngre Lodsier herved ikke vilde faa 700 Kroner aarlig, skal Lodsfortjenesten deles lige mellem Lodsoldermanden eller Lodsformanden og hver af Lodsierne.

Det fastsættes i de enkelte Reglementer, hvorledes Fortjenesten i Henshold hertil skal fordeles mellem Lodsierne, og vedkommende Minister skal, naar Indtægtsforholdene ved det